

erne, men også hernede i Danmark, og man havde stor medfølelse med de mange uheldige mennesker, der blev ramt af nedgangen i den færøske produktion.

Så bare den der letsindighed, hvormed man afskriver 30 pct. af levefoden, gør forslaget meget suspækt og meget useriøst.

Så er der en anden oplysning i bemærkningerne, som får mig til at bruge ordet fifle i forhold til den måde, hvorpå udregningerne er foregået.

Når man her siger – med formandens tilladelse – at færingers træk på offentlige ydelser i Danmark beløber sig til 370 mio. kr., så stejler man ved det, men jeg ved godt, hvor de tal stammer fra.

Det var måske for at få en chokeffekt ved de første forhandlinger, som landsstyret havde i København i marts måned i fjor, at de blev beregnet. Et vist antal færinger her i Danmark blev vejet, og der blev sat tal på dem, og man regnede med, at enhver herboende færing må koste noget i samme størrelsesorden, som en indvandrer gør.

Men hvordan man så end vil måle og veje indvandrere, så er det en kendsgerning, at de færinger, som bor i Danmark, har en ganske almindelig dansk levevis. Man er på arbejde hver dag, man har sine forpligtelser, man betaler sin skat, man tjener sine penge, man bruger de tilbud, der er, med børnepasning, skole, sundhed, socialvæsen osv.

Derfor er det fuldstændig meningsløst, at forslagsstilleren snakker om, hvor meget færinger her i Danmark koster den danske skatteyder. Så er vi igen i det her ufordragelige pengeopgør, når man snakker om rigsfællesskabet.

Rigsfællesskabet er bl.a. de 10.000 færinger, som bor i Danmark, en del af deres liv i hvert fald, som måske flytter tilbage igen, og de tusindvis af danskere, som bor på Færøerne.

Det er de utallige bånd, som gør, at enhver forhandling om ændringer i rigsfællesskabet er meget vanskelig, fordi de er så følelsesbetonede. Når man snakker om kulturelle, familiære og sociale bånd mellem to lande som Færøerne og Danmark, så er det netop vanskeligt at gøre op i kroner og øre og snakke om økonomi, fordi hele rigsfællesskabet drejer sig om følelser.

Det skal man være meget påpasselig over for, og det skal man respektere, før man går hen og fremsætter sådan et forslag, hvis man ønsker, at det skal blive godt modtaget, og at det skal få støtte i Folketinget; hvis man ikke kun gør det

for at takkes nogle vælgere, der kortsigtet går rundt og irriteres over, at deres løn måske ikke rækker til, at de måske har det for strengt økonomisk, og at man derfor vil finde en syndebug, hvor Færøerne er et tilpas let offer for denne her populistiske stemning, som man prøver at piske op.

Derfor vil jeg selvfølgelig ikke tage stilling til dette her forslag, og jeg vil heller ikke som repræsentant for Færøerne her i huset stemme for det, tværtimod.

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Med de synspunkter, som hr. Frank Dahlgaard har forkyndt her ved debatten i dag, må jeg sige, at jeg godt forstår, at han fremsætter sådan et forslag. Det er fuldt og helt i tråd med hans meninger. Men jeg har slet ikke forståelse for indholdet. Jeg synes, det er et uværdigt forslag.

Jeg kan selvfølgelig heller ikke tilslutte mig forslaget, for min opfattelse af rigsfællesskabet er, at det bør være et værdigt fællesskab, og det er politikernes opgave at sørge for at give fællesskabet den nødvendige værdighed, så længe vi har det her fællesskab.

Det værste, vi kan have, er et fællesskab, som vi ikke har nogen som helst værdighed over for, og som vi ikke sætter pris på. Så længe vi har rigsfællesskabet, om vi så ønsker det eller ej, er det politikernes opgave, også hr. Frank Dahlgaards, at give det her fællesskab den nødvendige værdighed.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Forslagsstilleren, hr. Frank Dahlgaard.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak til ordførerne for bemærkningerne, som jo ikke overraskende var hårde.

En ting skal være klart, og det er, at det her forslag ikke er fremsat ud fra nogen som helst fjendtlig holdning over for Færøerne eller den færøske befolkning, tværtimod. Jeg har bare forstået ved at følge med i debatten i de seneste år og ikke mindst det seneste år, at Færøerne ønsker selvstændighed. De kan bare ikke rigtig tage sig sammen.

At Færøerne kun ønsker at opretholde rigsfællesskabet med Danmark af hensyn til de økonomiske tilskud er uværdigt, det er uanstændigt, og det kan man ikke i længden byde den danske befolkning, og man kan ikke forvente forståelse for det.